

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LI.

Nr. 48.

Brașov, Joi, 3 (15) Martie

„Gazeta“ iese în fiecare zi.

Abonamente pentru Anstro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.

Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.

Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etagiul I., pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.

Un esemplar 5 cr. v. a. seu
15 bani.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

1888.

Alianțele.

II.

Nu suntem în pozițiunea de a ne pute face o clară judecată asupra faptului României cu această alianță, în urma căreia a perdit Basarabia, în schimb cu Dobrogea; nu suntem în poziția a cumpani decât porturile unei Mări sunt o recompensă pentru elementul perdit? Guvernul român a trebuit să scie înainte de acest schimb, căci comisarii săi deja înainte de Congresul din Berlin eșiseră prin Dobrogea pentru a studia relațiunile economice, etnografice și statistice ale noului teritoriu; trebuia să scia, căci îl pretindea Rusia sub cuvântul onorei armelor sale, îl pretindea ambițiunea națională a Țarului, care la imputările de ingratitude răspundea prin guvernul său: „noi am garantat integritatea, și nu identitatea teritoriului României; întregitatea o are, deci nu-am ținut cuvântul.”

Rusia, cu ajutorul României, bătut pe Turci și eliberat pe Bulgari, din ale căror cadavre Turcul ridicase movile înalte câtă bisericile, fără ca civilizațiunea occidentală să le fi sărit întru ajutor. La San-Stefano, Rusia în idea că Franca e umilită, Prusia e amică, Austria cointeresată, eși cu planul său de o mare Bulgaria; dér ce se vede? ingratitude! toți respinseră planul Rusiei; prin urmare se făc o Bulgaria și o Rumeliă orientală. Europa, seu mai bine dîșu puterile mari din Congresul dela Berlin, n'au conces României să intre în acel congres, nici că au respins cererea Rusiei pentru încorporarea Basarabiei, mai mult s'au îngrijit ca nu cumva printr'o mare Bulgaria Rusia să ajungă în apropierea Constantinopolei.

Din acest moment Rusia a început a spori și întări forțele sale militare în toate direcțiunile, ași construi căile ferate pentru scopuri de război, ași fortifica granițele sale; a început a cochetă cu Franca, și într'un mod ărecare a provoca alianța austro-germană, pentru ca să aibă ocaziune a eși din tripla alianță, care mai purta numele acesta, dér se depărtase de basa sa..., érá Bismark a priceput că ce o să însemne acestea, și ca încai săși potă ține o pasere în cușca sa, în 7 Octomvre 1879 a și legat alianță defensivă cu Austria în contra Rusiei, a acelu amic înaintea căruia la 1873 jură, că nu-i pote trece prin minte, ca vreodată săi devină inamic, și aici coșul sântului Petru a putut să cânte a doua oră la urechile lui Bismark, căci éta s'a repetat scena jucată în 1866 față cu Napoleon; dér Bismark scie bine că Rusia e mai puternică ca Franca în 1870; pentru aceea ține strînse alianțele, publică documentele, și amenință lumea cu flacărele „furorei teutonice“....

Din toate acestea se vede că națiunile și staturile nuși fac politica după simțeminte, și că în

politică: nu e simpatia, nu e recunoștință, nu e moralitate, ci purul interes propriu.

Istoria „măiestra vieții“ câte exemple ne oferă în astă privință! Mai deaprobe numai monarhia noastră, care a avut resbeluri cumplite cu Prusia și cu Italia, căroră li-a cedat frumoșe provincii și primatul unei mari împărății, éta că ađi stă în alianță cu ele, și mai de aproape cei ce în 1878 strigau în contra politice de a ocupa Bosnia și Ertegovina, ađi totu ei militază mai tare pentru păstrarea acestor provincii..., apoi acești politici cântă mereu la urechile României „se nu uite luarea Basarabiei.“

Rusia éráși concentrază puteri mari în Basarabia; semn că de acolo, seu, că și de pe acolo va începe acțiunea la timpul său. Ce sigură că pentru de a opera în Bulgaria are lipsă de a trece și peste teritoriul României.

România érá a colindat pe la ușile unor puteri și érá a cerut garantarea neutralității teritoriului său, dér și acuma se pare că înzadar. Cine să garanteze pentru altul, când totu însul se îngrijesce de pielea sa? S'a spus (între altele în diarul „Nemzet“) că neutralități pentru timpurile noastre nu se potă garanta, fiecine se apără pe sine; éta că și Belgia și Elveția se înarmază, și voru fi silit să apere teritoriul propriu, România însă se pote alia cu așa numitele „puteri ale păcii.“ Dér aceea ligă a păcii ce monștru pote să fiă? o mare cameră, cu atâtea uși, căți inși întră în ea; fiăcare are să între și să se strecore pe ușa sa; și totuși „dum duo faciunt idem, non est idem.“

Nu ne este dat nouă a cunoșce stipulațiunile sub cari ar avea România să între în liga păcii, seu motivele din cari ar refusa-o, atâtea însă este de prevădut: că decât Rusia va cere ca să trecă eară prin teritoriul ei, ca în 1877, România va fi silită să se închine seu la Nordu seu la Vestu.

Deci este întrebarea la care din doi? Mulți ar dori să scie de pe acum. Dér bărbații de stat ai României sunt foarte înțelepți, Vorbesc în ale diplomației puțin, și numai atunci când e neîncungiat de lipsă, de presentu bună-oră voru răspunde, că România după esemplul altor state, în legarea alianței, nu va fi condusă nici de simpatia, nici de ură, ci de purul seu interesu, pe care ea îl cunoșce mai bine, decât cei cari îi dau sfatură.

Este déră naturală ca România în marea încurcătură europeană, a căreia vijeliă deja se anunță cu fulgere din depărtare, pentru asigurarea esistenței sale va fi cu multă precauțiune, și nu va fi cu privire nici chiar la simpatia fraților săi de dincóce de Carpați seu de dincóce de Dunăre, ci numai la purul seu interesu. Cu toate acestea nu voiu păcătui, cred, decât și acuma voiu reflecta la articolul comunicat în Nr. 102 al

„Gazetei“ din anul 1883 sub titlul: „O voce transilvaniană asupra alianței cu România“, cu atât mai vértos, că renumitul bărbat de stat și diplomat al României d-nul Cogălniceanu, în numărul festiv al Gazetei jubulare, cu privire la elementul ce predomină în stat, aprobă acele vederi în măréta sa declarațiune.

Rotuna.

Politica României.

„Figaro“ dela 7 Martie dá séma în următorii termi despre o întelnire pe care un redactor al său a avut-o cu d. Alexandri, ministrul României la Paris:

În urma veștilor ce ne sosiau din Bucuresci, cu privire la demisionarea d-lui Brătianu, ni se părea interesantă a vorbi cu onorabilul ministru al României la Paris, și de a auđi din gura sa indicații precise asupra actualei politice a regatului României:

„D-v. sunteți mâniați nu numai pe d. Brătianu, ne spuse dela început d. Alexandri, „ci și pe regele nostru. Eu am mai răspuns deja la învinuirile contra ministrului demisionat. Nu, d. Brătianu n'a negociat alianță cu Germania; este prea mult Român ca să nu simtă prețul pretenșugului cu Franca, și cea mai bună dovadă a sincerității lui e, că trei băieți ai săi își urmăz acum studiile la Paris, că guvernul român își adresează toate comandez în Franca. Acestea, de vre-o optsprezece luni numai, au trecut peste suma de dece milioane lei — cifră respectabilă, decât ne gândim la regatul nostru, care e micu.“

„În privința celor ce se vorbesc în Franca despre suveranul meu — vorbe totu așa de greșite în cea mai mare parte pe cât și de nedrepte, — sunt dator să protestez eu, M. S. neputând-o face. Să știți deci, că de când este Român, Carol de Hohenzolern n'a încetat d'a lucra ca patriot român. Nu e nicdecum „feciorul lui Bismark“, nu impune țerei sale adoptive poruncile pe care le primesc din Berlin. Tote acestea isă false. Regele nostru e un suveran esențialmente constituțional; n'are politică personală și majoritatea parlamentară guvernază. Tată-său, prințul de Hohenzolern, care e foarte bogat, a dat regului sume considerabile, și totă averea regelui Carol se află astăđi, nu în Germania, ci în România.“

„Altă amănunt: s'a pretins că România se unise cu Rusia pentru că așa voise Bismark. Inșă adevărul e, că Țarul Alexandru II a refusat la început ajutorul nostru și a tratat cu dispreț propunerile noastre. Trupele române intrară în campania tocmai în urma primirei unei depeși dela marele duce Nicolae. Acéstă depeșă, adaogă d. Alexandri, am avut-o în mână, i-am citit cuprinsul: *marele duce Nicolae implora ajutorul nostru imediat, în urma celei de a doua înfrângeră a trupelor moscovite în fața Plevnei.*“

„Nu pot să repet în deajuns că: Noi Români — începând dela suveranul nostru — avem toți o singură dorință, să ne apărăm neatârarea, să ne păzim neutralitatea și, departe de a ne pune la poruncă Germaniei, să păstrăm vechiul prietenșug al Francei.“

Tratatul pentru regularea granițelor austro-ungaro-române.

Oficioul „Fremdenblatt“ publică unele detalii în privința mersului oficial al negocierilor pentru delimitarea granițelor. Numitul diaru scrie:

Cu ocaziunea discuțiunei în camera

ungară în privința convențiunei încheiate de curând cu România pentru delimitarea granițelor, s'au făcut atât în decursul desbaterilor cât și după aceea în presa ungară totfelul de învinuirii ministerului comun de esterne și diplomației ces. reg., învinuirii, întemeiate pe formularea contestată a convențiunei. În fața acestor învinuirii prin care se caută a se atribui ministerului de esterne și diplomației răspunderea pentru compunerea acelei convențiunii foarte prețioșe, răspundere, pe care după cum se pote dovedi, nu o au — este cuviincioșă și necesară d'a stabili în mod clar care a fost, procederea oficială cu ocaziunea menționatelor negocierii și în ce măsură organele, care au luat parte, au conlucrat pentru convențiune.

După ce s'a simțit totu mai mult necesitatea pentru o aplanare definitivă a continelor certuri de graniță între ambele țeri vecine, s'a luat în fine înțelegere cu guvernul român, după ce lucrările pregătitoare locale fuseseră terminate, d'a se întruni pentru acest scop o comisiune mixtă la Viena. Acesta s'a întrunit în toamna anului 1886 și se compunea din delegații guvernului, imperial-regesc, regesc ungaresc și regesc românesc. Președinte a fost un funcționar superior din ministerul de esterne. Comisiunea avea însărcinarea d'a verifica operatele fostelor comisiuni locale, întră cât în privința unor cesiuni se ajunsese la o înțelegere încă la fața locului, d'a da o soluțiune cesiunilor rămase în litigiu și d'a pregăti un elaborat care să coprindă întreaga linie de graniță și care să servescă ca basă pentru o convențiune cu România. Elaboratul rezultat din discuțiunile comisiunilor, totu așa ca și proiectul de convențiune compus pe basa aceluia la ministerul de esterne s'a supus pentru vedere și aprobare ambelor guverne ale monarhiei. Și numai după ce embele guverne au examinat și aprobat menționatul proiect, s'a comunicat proiectul prin ministerul de esterne guvernului român și cu acesta s'au urmăit apoi ultimele negocierii, despre cari ambele guverne ale monarhiei, au fost continuu ținute în cunoscință și cari la 7 Decemvre 1887 au fost terminate și subsemnate la Bucuresci. Ministrul nostru plenipotențiar ces. reg. a luat numai indirect parte la stabilirea definitivă a convențiunei, de ore-ce negocierile s'au ținut în ce priveșce partea lor de căpetenie, la Viena.

Bulgaria și Nota turcescă.

Foia bulgară „Svoboda,“ din Sofia, vorbind de Nota turcescă, în articolul său de frunte, dice că decât Turcia a dat această notă prin simplă condescendență către Rusia și fără intențiune de a urmări cesiunea prin mijloce violente, ea va conserva în Bulgaria nisce vasali devotați, dér că decât Nota este preluul unei acțiuni energice, ea va gâsi în Bulgaria un popor decis a lupta prin toate mijlocele pentru a ocroti o libertate ce nisce împrejurări providențiale ar pută să o ducă la independență.

Diarul recunoșce ilegalitatea situațiunei prințului față cu tratatul dela Berlin, dér dice că aceea, cari au rupt tratatul sunt cei ce la 9 August au

„furată“ pe prințul Alexandru, și că Bulgarii cari, cu toate uneltirile din afară, au menținut ordinea în țară, nu pot fi ați răspunzători de greșelile primordiale ale acelora, cari cătară în această cădere un mijloc de a produce turburări.

SCRILE DILEI.

Doliulă Curții austro-ungare pentru împăratul Wilhelm, după o dispozițiune a Maiestății Sale, va dura 4 săptămâni, începând dela 12 Martie n. Se așteaptă un ordin de răz, care va dispune și doliul armatei.

Dela Blașiu primiramă cu poșta de ați următorul tristă anuiciu: „Corpul profesorală dela institutele preparandiale și normale din locă aduce la cunoștință trecerea din viață a preotului și profesorului **Partenie Moldovanu**.” — Decedatul profesoră a fost un bărbat cu nobile sêmțăminte și un zelostă Român. Fia-i memoria binecuvântată!

In *Bielitz*, vestitulă orașă cu fabrică în Silesia, se formăză o *colonă de Sași ardeleni*. La 7 Martie n. colonia a alesă învățătoră ală școlăi sale pe învățătorul școlăi de fete săsescă din Reghină, Eduard Leonhardt.

Încă un tristă testimoniū pentru stăpânirea ungurăscă.

In institutulă de nebună în *Sibiū* s'a comisă un furt. După cum spune „Sieb. Deutsch. Tgbllt”, s'au furat giuvaerice, un revolver, încălțăminte, un lostă de ală Basiliceă Nr. 14 Seria 4235, un lostă de ală Cruceă roșă Nr. 47 Seria 4280.

Unu țerană sasi din *Sighisora* i-a fugit în dila din urmă nevasta, cu intențiunea de a trece în România cu un pașaportă strein. Iși luase cu ea și un copilă, pe care însă dela Brașovă îl trimise bărbatului îndără. Prin băiată află țerană unde se află nevastă-sa, și în urma arătării ce o făcū la poliția fū prinsă de poliția de aci și escortată la Sighisora. Fugara se numescă Katarina Mathiae.

Duminecă s'a *sinucisă* prin împuşcare în Sibiū subintendentulă militară c. r. N....s. Totă acolo s'a spânzurată Sămbătă peptenarulă Sch., și Duminecă ună tăiatoră de lemne. Acesta din urmă a fost scăpată cu viață.

Dela d-lu șefă ală gării Brașovului primimă cu data 14 Martie a. c. următoreă încunoscinițare: „Provocându-mă la comunicatulă meu de d-to 13 l. c. am onore a vĂ aduce la cunoștință, că

pedeca ce a întreruptă comunicațiunea călei ferate întră Copșa și Micăsasa s'a delăturată eră (în 13 l. c.) s'era, și că prin urmăre circulațiunea trenurilor s'a redeschisă.”

Un sftă economică.

Intre relele — din nenorocire destulă de multe — de cari sufere poporulă nostru, trebuie să înregistrămă și starea economică miserabilă, séu mai corectă dicită: s'ărăcia. Nu dora că poporulă nostru ar avĂ darulă lenevirei, din contră lucră forțe multă, lucră din greu. Dér ce folostă! la ce serveșce totă munca lui atăt de grea, decă nu este rentabilă decă rezultatulă ei este atăt de puțină însemnată! Cea mai strictă economă nu-i permite Românului a pune la o parte decătă forțe puțină séu chiar nimicū din fructulă muncei sale brute care influențază deastrousă și asupra moralulă lui. De aci vedemă că devisă „Muncă și Economă” va trebui să rămână fără rezultată decă nu vomă căuta a o aplica, unde eficacitatea ei a fostă multă probată, unde rezultatele ei au fostă imposante! Aceste terene, forțe puțină cultivate până acum, suntă tereculă „industrială și comercială” în celă mai estinsă sensă ală cuvântului! Industria și comericiulă suntă razimulă solidă ală buneistării economice și bunăstarea economică este garanța sigură, pavăza nepenetrabilă, care ne va apăra de oră ce influență internă séu străină. Condițiunea materială odată asigurată, oră ce influență devine fără efectă, puterea de acțiune basată cresce din ce în ce și libertatea de acțiune măresce succesul!

Dér acestea nu suntă singurele condițiuni, ce se impună imperiosă oricărui individă, cu câtăși de puțină interesă pentru prosperitatea neamului séu și la acestea trebuie să mai adaugemă ună altă factoră importantă, care pe de o parte ne asigură reușita, pe de altă parte ne conduce și ne apăra de peripețiile nenumărate, ce ne stau în cale. Acestă factoră însemnată este cultura pe tôte tereculă, care este isvorulă nesecată ală tuturoră mulțămiroră omenescă, care ne ajută într'adeveră a ne apropia pe câtă se pôte de ținta și idealulă omenimei, de perfecțiune.... Prin adeverata cultură, care nobilitază pe omă, facemă munca noastră pe tôte tereculă multă mai rentabilă și cu atătă mai rentabilă pe tereculă susamintite, ale industriei și comericiului. Studiindă împrejurările și lucrurile din lume, devenimă mai prudentă, mai circumspectă și mai scumpă în riscări și aventurări în acțiună pe cari încă nu le cunoșcemă din destulă și nici nu ne putemă da sêmă de resul-

tată, nu-lă putemă prevedé din nici o probabilitate.....

La aceste reflecțiuni mi permită, ca adăustă, a da locă următorei epistole a lui B. Franklin intitulată: „Fluerașulă” adresată cătră Madam Brillon:

Passy, 10 Noemvre 1779.

„Am primită cele 2 epistole etc..... Sunt încântat de descrițiunea d-vostre a Raiului și a planurilor de a trăi în el. Aprobă cu totă tăria conclusiunea ce faceți, că până atuncă trebuie să scotemă din lumea această a noastră celă mai mare bine posibilă. După părerea mea ni-ar fi forțe posibilă de a obține dela lume cu multă mai multe avantaje și a suferi de mai puțină rele, decă amă voi numai să avemă grijă și să nu dămă prea multă pe „fluerașele” nostre. Și după cum mi se pare mie, cei mai mulți nenorociți, ce i vedemă în lume, au devenită astfel prin negligența și uitarea acestei precauțiuni.

„Mă vei întreba, pôte, ce vreau să dicită? D-vostre vĂ placă istoriorele și mă veți scusa decă voi descrie una, care se referă cu totulă la mine personală.

„Când eram copilă de 5—6 ani, amicū mei și rudeniile îmi umplură, într'o dă de s'erbătore, busunarulă de parale. La momentă am alergată într'o prăvăliă de jucării, dér încântat de tonulă unu fluerașă, ce-lă vedă pe drumă în mâna altu copilă de sama mea, și oferii bucurosă pentru elă toți creițărūșii mei. Când m'am întorsă acasă, alergândă prin totă casa și fluerașă, forțe mulțămită cu t'ergulă meu, dér pe de altă parte asurđindă urechile întregi familiei, frații mei, sororile și verii mei, aflândă că am dată atata pentru acelu s'gomotă de nimica, îmi spuseră, că am dată de 10 ori mai multă decătă valorea lui. Atunci ei mă făcură să mă gândescă la lucrurile bune și număroșe, ce așă putută cumpăra cu restulă paraleloră mele decă așă fi fostă mai prudentă, și începură până într'atata ași bate jocă de prostia mea, încătă plăngeamă de ciudă. Și numai reflecșiunea singură îmi cauza mai multă mahnire decătă îmi procura fluerașulă bucuriă.

„Acestă accidentă a avută însă mai t'ardă orecare utilitate pentru mine, rămânândă impresiunea întipărită în sufletulă meu, așă încătă când voiamă să cumpără ceva, ce mi era necesară, dicită în mine: „să nu dămă prea multă pentru fluerașă” și astfel crășam banii.

„Devenindă flăcău, întrândă în lume și observândă acțiunile omeniloră, vedă că întâlnescă sumă de omeni cari au „dau prea multă pentru fluerașă.”

„Când vedeamă pe cineva, care, ambițiosă după gloria curții, își consuma timpulă străduindu-se a se scula de dimineță, își sacrifică odihna, libertatea, virtutea și pôte chiar pe amicii săi adeverăți, numai să obțină vre-o mică distincțiune, atunci eu îmi dicită: „Acestă omă dă pre multă pentru fluerașulă séu.”

„Când vedeamă pe altulă, setosă după popularitate și spre acestă scopă ocupându-se totdeuna cu contestațiunile publice, neglijându-și afacerile sale particulare, și ruinându-le prin această negligență, dicită: „plătesce pre scumpă fluerașulă.”

„Când aflamă de vre-ună avară, care renunțā la oră-ce modă de a trăi comodă, la totă plăcerea de a face bine altora, la totă stima compatrioților săi și la tôte farmecile amiciei, pentru a avea o bucăciă de metală galbenă: „S'ermăne omule, dicită eu, dai prea multă pentru fluerașulă d-tale.”

„Când întâlneamă pe ună omă de plăcere, sacrificândă oră ce perfecțiune laudabilă a sufletului séu și oră-ce ameliorațiune a stării sale voluptăților simțului curată corporală și ruinându-și astfel sănătatea sa în urmărirea loră: „om înșelată, îi dicită eu, îți procură necăsură în locă de plăceră; plătesci pre multă pentru fluerașă.”

„Decă vedeam pe altulă, încăpăținată, umblândă a vrajă după haine frumoșe, case frumoșe, mobile frumoșe, achipagi frumoșu, tôte întrecendă averea lui, procurându-și-le prin datorii și luminându-și cariera într'o temniță: „Ei! îmi dicită eu, elă a plătită tare scump fluerașulă séu.”

„Când vedeam câte o fetiță frumoșă, cu natură bună și blândă, măritată după ună bărbată s'elbatică și brutală, care o maltrata necontenită, dicită eu: „ce păcată că a plătită așa de scumpă ună fluerașă.”

In fine am ajunsă la conclusiunea, că cea mai mare parte din nenorocirile omenescă provine din prețuirea falsă ce o facemă a valorii lucrurilor. din aceea că „se dă prea multă pentru fluerașă.”

Cu tôte acestea simtă că trebuie să îmi fia milă de acestă nenorociță, când consideră, că pe lângă înțelegiunea cu care mă laudă, suntă unele lucruri în lumea această pământescă, atăt de seducătoare, d. e. merele regelui Ioană, cari din norocire nu potă cumpăra, căci decă s'ar licita așă putea fi sedusă să mă ruineză prin cumpărarea loră și să afu „că am dată încă odată prea multă pentru fluerașă.”

Rămasă bună, scumpă amică....!

B. F.

N'ar strica decă am urma aceste sfatură ale înțeleptului Franklin mai des!

V—u.

Ateneulă română din Bucuresci.

(Conferința d-lui Tache Ionescu despre credință.)

D. Tache Ionescu începe conferința sa dela Ateneu, reamintindă cele ce spusese acum 4 ani într'o altă conferință, și unde se vedea schițată deja iedea conferinții de aci. Comparândă după Taine tendințele civilizațiunii englese cu cea francesă, d-sa relevă, că una din calitățile civilizațiunei englese e religiunea atăt de mlădiosă, încătă se pôte împăca cu progresulă neîncetată. Omul are trebuință de religiune, are însă mai cu sêmă trebuință de simțulă morală, și oră-cătă s'ar dicită că v'eculă nostru e imorală și coruptă, e de netăgăduită că elă este și mai morală și mai inteligentă decătă predecesorii săi. Chiar acele tânguiră ce se ridică de tôte părțile suntă o probă, nu că ar fi mai coruptă, dér că suferă cu mai multă sensibilitate suferințele generale. D-sa definescă apoi

FOILETONULĂ „GAZ. TRANS.”

(1)

DICȚIONARĂ POPORALĂ.

Cuvinte romănescă din jurulă Năsăudului, de poporă grăite și totă pentru poporă alcătuite.

Adunate de dascalulă *Iuliu Bugnariu*. (Urmare din Nr. 261—265 din anulă trecută.)

- 293. *Opcină*—culme, partea de deasupra a unui deală.
- Pe celă deală, pe cea *opcină* Este-o crângă de sulcină, Sufică v'entulă și-o clătină Din v'ervă până'n rădăcină.
- 294. *Hărsătă*—omă flămândă, lipită pământului. De aici e verbulă a „hărsi”—a fi espusă f'omei, a peri de f'ome.
- 295. *Hortăire* (ca verbă)—a freca ceva; a scărpina. Hortă, hortă pe spinare, Tronca, bonca n'tre picioare. (Ghicitură: clopotulă.)
- 296. *Hărzobă*—potc'ovă de lemn de formă cercuală. Se folosesce de cătră v'entători, în scopulă d'a nu se scufunda în zăpadă și d'a călca mai sigură.
- 297. *Pârte*—calea ce se face cu picioarele prin omătulă întregă. A apucată pârtea și nu s'a oprită până'n t'elă.

- 298. *Fuașă*—v'entă grozavă împreunată cu omătă.
- 299. *Gardină*—dungă, margină, cantă.
- 300. *Ropotă*—zămă pregătită rău, bună de aruncată după dulăi.
- 301. *Crivăi*—vase: blide, ôle, ulcele etc.
- 302. *Batăr*—macăr. Plătesce-mă batăr cheltuele!
- 303. *Văcuiescă*—trăiescă. — „Soriōră dulcea mea, Cu cine-ți place lumea? Cu tată și cu măicuță Prin grădină cu v'edogută? Ori cu frați și cu surori Prin grădină pline de flori?” — „Cu tôte, frate, e bine, Dér cu aștia numai cresci, Și cu soțulă *văcuiesci!*” (Baladă popor.)
- 304. *Gotcă, gocică*—găină de pădure, s'elbatică. Numele de „gotcă” se dă și unoră omeni, ca nume de „ocară.” (Baladă popor.)
- 305. *Ciorovoială*—cioroboră, calimbură; sfadă, c'ertă; vorbă fără șiră.
- 306. *Țurană*—răpă, prăpaste, hrapă.
- 307. *Urdineză*—ămblu după ceva; alergă.
- 308. *Morcotană*—cămărară, cămărașă.
- Notă. Fl'ecăii din jurulă Năsăudului aranțază în totă anulă — pe s'erbătorele Crăciunului — nescară petreceri numite „bere” ori „*vergelă*”. Cu această ocaziune

- conducă 2—3 ceterași, cumpără 6—7 ferii de vinarșă, zăhară, lumină, petroleu etc.; apoi ca să aibă jucăuse invită tôte fetișcanele din sată, cari primindă invitarea cu plăcere, aducă cu sine anumite mâncări, precum: carne friptă de porc, cărnaț, c'oste, plăcinte etc. Aceste mâncări se păstrăză apoi într'ună lădoiu mare cu închisore, și se concredă unu fecioră de omenie, care p'ortă numele de morcotană.
- 309. *Corlă*—colibă mică p'ecurărescă, ori poiată de nuiele pentru vite.
- 310. *Școrlă*—vacă bătrână și rea, înv'elită numai în piele.
- 311. *Clutricare*—a vorbi multe, dér fără ceva însemnintă practică; vorbă de clacă. Ori și căte-i *clutrica*, Copilașulă ț'omū tăia Și pe tine te-omū lua! (Baladă popor.)
- 312. *Rușdă*—s'ecure ori sapă rea.
- 313. *Sgătăcană, gălcăni*—omă cu gușă, ce abia r'esuflă. Of leliță din Hordou, Gălca ta plătește-ună bou, Că e cătă ună barabou. (Satiră popor.)
- 314. *Hleampă* pl. hleampuri—supraedificate [grăjdă, șură, coteț etc.]

- 315. *Holobocă*—vinarșă, holircă, stropșală, rachiu, țuică etc.
- 316. *Dobrescă*—desmerdă, ninereză, țintă scumpă ca pe apa cea puțină. — Nu'ți *dobri* atata copiii, că ați-măne ț'oră face p'erulă măciucă, inima sf'err și gura lingură!
- 317. *Zăladă*—omă cu minte tineră, ne-bunat'ecă.
- 318. *Neblejă*—omă mișelă, de puțină considerațiă.
- 319. *Duimă*—tripelă, morbă sifilitică, ce se ivesce la membrulă genitală bătrătescă.
- 320. *Lepșescă*—lovescă cu palma ori cu pumnulă. De aici adjectivulă „lepșită”—omă prăpădită, mișelă, tras-impinsă.
- 321. *Lipcă*—orbășă, stă lipcă—stă orbășă stă a nu se duce.
- 322. *Cionocă*—ciubucă; pipă turcescă.
- 323. *Căpărare*—junghiare, durere. Alege-te, Culege-te, Meșteșugă cu lucru rău. Nu mă căpăra, Nu mă înfla etc. (Descântec popor.)
- 324. *Borodină*—muieră grasă, ce abia se pôte mișca dintr'ună locă într'altulă.

egoismul și altruismul, și arată cum altruismul — unu egoistru rafinat, — câștigă din ce în ce teren. Ați durerile vecinului, ca și bucuriile lui, se comunică cu vioiciune în fie-care din noi.

D-sa esplică astfel și chiar legitimează mișcarea puternică ce se observă în veacul nostru pentru clasele desmoștenite. Cestiunea socială, dice d-sa, e o mare și reală necesitate, d-er soluțiunea ei nu va veni nici în secolul nostru, nici în cel viitor.

Aceste teorii, adaugă d. Tache Ionescu, p-ote vorți p-ără optimiste într'unu moment când pesimismul e la modă. D-sa citează Liniștea lui Vlahuța, poetul care cu Eminescu ne-au dat adevărata poezie română și în care răsufă acest sentiment pesimist. E însă de sperat că pesimismul poetului trecător a fost și că nu va renunța, precum dice a mai serie — pentru binele literaturii românești. D-sa opune pesimismului, căruia îi face o puternică și dreaptă critică, credința în progres, în moralitate, în mai bine. Civilizațiunea, cu mișcări ritmice, pare p-ote une-oră să dă înapoi.

Aci însă e numai o iluziune și mersul progresiv e și în natură și în omenie.

Vii și repetate aplause au întrerupt în dese rânduri vocea simpaticului conferențiar.

(Românul).

Correspondența „Gazetei Transilvaniei.”

Vocă unu țerană română. Primim dela badea Vasile Vaideanu, economu în Romos, unu articolu concipiat, scris și subscris de mâna sa proprie. Badea Vasile narază mai întâiu istoria lui Cain și Avel, că Dumneșu a primit jertfa lui Avel, ér a lui Cain nu. Cainu pentru acesta a învidiat pe fratele său Avel și l'a omorât. Pentru acest omor Dumneșu l'a pedepsit pe Cain cu muștrarea conștiinței sale, care-i aduse moarte. De aci trage țeranul nostru următoarea învățatură:

Deci iubiților temeți-vă de Dumneșu și faceți bine, ca să nu vă fiă frică de nime, căci vedem bine, că lumea trece și poftele ei, ér celu ce face voia lui Dumneșu petrece în veci, căci vedem unu om înălțându-se și altul pogorându-se, ba chiar vedem o împărăția picându și alta ridicându-se.

Deci d-eră trebuie să lucrăm drep-tate până este lumină, căci decă se va întunece, cu anevoiă vom mai pute lucra; decă d-eră trebuie să ne păzim, ca să nu vie peste noi sbiciul lui Dumneșu ca peste fiii neascultării órecând... Așa ne învăță Mântuitorul: „cine sem-nă cu lacrimi, cu bucuria va secera.”

Și Apostolul Pavel dice: cartea 2 către Corinteni c. 4, v. 17, 18. „Necă-đul nostru de acuma curându trec-

toriu și ușor vecnicu, și preste măsură mare, mărire lucrăză într' noi; nepri-vindu noi la cele ce se vedu, căci sunt trecătoare, ér cele ce nu se vedu sunt vecnice.

Necazurile sunt cam grele; scie numai Dumneșu ce-o mai aduce timpul cu sine, căci jugul nostru este greu ér sarcinelu'su și mai grele.

Despre serbarea Dumineei: Diua Dumineei este sfințită de Dumneșu, și cum trebuie s'o sfințim? S-mergemu regulat la sfânta Biserică și să ne rugăm lui Dumneșu, decă d-eră trebuie să pră-snuim și cu odihnă; adecă numai aceea să lucrăm, ce este cu neputință ca să rămână pe cealaltă ți, ér ce nu, nu.

Domni creștini sunt dator, ca să îngăduie slugilor sale odihna cea cu-viincioasă în zilele acestea. *Érd' unu ómeni dice, cumcă omul s-erbătore la al-tul p-ote lucra fără de păcatu.* Credință deșertă! Au nu totu cu acelea mâni lucră, cu care lucră și la sine? — In-șelare este acesta!...

Deșeptă-te Române, ca să nu a-dormi somnul celu de moarte, căci acela este greu, ci te deșeptă și-ți ridică ochii în susu ca să veđi lumina lumii și să poți sta în picioare.

Rămân de binevoitor alu d-vóstru Romos, Feb. 1888.

Vasile Vaideanu, economu.

Orăștiă, 29 Februarie.

Representațiunea teatrală dată în Orăștiă la 26 Februarie st. n. a. c. de către diletanții români, a avut rezultat forte îmbucurător. Meritul este alu D-șórelor T. și L. Corvinu, alu D-nei A. Vladu și alu D-nilor I. Branga, T. Haneșiu, G. Jándrea și C. Baicu, car au arătat prin neobosita loru sirguintă, că și Românul este demn de a se numera între popórele civilizațiunii.

La tóte acestea morale întreprinderi meritul este a se atribui în prima linia D-lui Dr. Ioan Mihu, care este antemergătorul înaintării Românilor din Orăștiă și juru.

Acestu zelos bărbătu, în înțelegere cu alți bărbăți statornici în cuvântu, a înființat Institutu de creditu român, Societate de lectură, Coru de cântări români, și în diua susu ăisă s'a proiectat și aprobatu cu mare bucuria înființarea unu Institutu tipograficu și librăria română, așa încatu astăđi potu fi superb Români din Orăștiă față cu starea lor înainte de asta cu 4 ani, pe când d-lu Dr. Ion Mihu nu locuia în Orăștiă. Dumneșu le binecuvinte întreprinderile și în viitoriu.

T. A.

Mórtea împératului Wilhelm.

Despre încetarea din viață a împératului se scrie din Berlinu:

Încă cu o ți înainte de mórtea prințului Wilhelm l'a întreatu pe împératul, decă nu cumva voesce să vedă pe predicatorul curții Dr. Kögel. Impératul a răspuns: „E tocmai timpulu serviciului divin de după améđi“ (vecerniei.) În camera bolnavului se adunară apoi împératésa, marea duce și marea ducesă de Baden, prințulu și princesa de coronă ai Șvediei, prințulu și princesa Wilhelm, prințulu Fridericu Leopold, cancelarul imperiului prințulu Bismark, contele Moltke, camerierul suprem contele Stolberg-Wernigerode, Maresalul superioru alu curții și alu casei contele de Perponcher, generalii și adjutanții, damele împératésii.

Dr. Kögel făcu în scurte pause rugăciuni. Impératul esprima cuvinte singuraticale ale preotului. Impératésa ședea în scaunul ei la picioarele patului cu fața întorsă spre împératul. Pe la 7 óre séra împératul se mai liniști și béu putintelu vinu de Takaj. Stetea în patu jumătate ridicat și a vorbitu mai multu timpu cu prințulu Wilhelm despre lucrul militar. Totu ce a vorbitu împératulu, s'a scris. Vorbirea îi era turburată prin fantasii trecătoare pricinuite de frigură. Pe la orele 10 séra, starea împératului se îmbunătăți relativu, așa că membrii familiei au cređutu că potu părăsi palatul. Impératésa încă se duse în apartamentele sale. Marea ducesă de Baden a petrecutu, cu înteruperi, parte din nópte lângă împératul, totu așa prințulu și princesa Wilhelm. Desu de dimineță sosi prințulu Bismark la palatu ca să se înformeze despre starea împératului, și apoi éráși se duse. Pe la 4 óre dimineța unele semne arătau că în curénd împératulu își va da sufletulu. Pulsulu deveni slabu, respirația grea, conștiința dispărú. La dispoziția medicilor, fură chiamați membrii familiei împératésii între car și principesa Fridericu Carolu, precum și toți cei car fuseseră în séra trecută. Impératulu numai auđia întrebările ce i-le punea marea ducesă. Impératésa ședea pe scaunul său ținéndu mâna stângă a împératului într'ale sale, fără să o lase, deși o cuprindea din timpu în timpu slăbiciuni și marea ducesă trebui să o sprijine.

Respirația împératului se rări, D. Dr Kögel început a se ruga, toți cei de față inghenunchiară împrejurulu patului. Încă o adencă respirația — și împératulu muri. Toți membrii familiei împératésii se apropiară săși ia dela capulu supremu ultimulu adio și să-i sărute mâna. Toți inghenunchiară înaintea patului răsosatul, ér prințulu Vilhelm făcu semn și celorlalți car erau de față, cămărarului supremu, maresalulu superioru alu curții, generalilor și adjutanților, medicilor, servitorilor privați,

garderobierului și vânătorilor privați, car serviseră cu credință Domnulu lor șiși luară ultimulu adio dela elu.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

Viena, 14 Martie. Astáséră prințulu moștenitoru Rudolfu a plecatu la Berlinu.

Bucuresci, 14 Martie. Regele Carolu și regina Elisaveta au plecatu ér la Berlinu.

Bucuresci, 14 Martie. Cabinetulu s'a constituitu în modul următor: I. C. Brătianu președinte alu cabinetului și la răsboiu; Sturdza finance, Pherekyde esterne, Nacu culte și interne, Aurelianu lucrări publice, Gane comerciul și Giani justiția.

Berlinu, 14 Martie. Impératulu vrea să depună câtu de curéndu jurământulu pe constituția. Maresalulu Moltke a luat în primire jurământulu de fidelitate alu generalilor armatei germane.

Roma, 14 Martie. Prințulu de coronă a plecatu ér la Berlinu.

Cursulu pieței Brașov

din 13 Martie st. n. 1888

Bancnote românesci	Cump.	8.47	Vénd.	8.48
Argintu românesc	„	8.44	„	8.48
Napoleon-d'or	„	10.05	„	10.07
Lire turcesc	„	11.34	„	11.37
Imperial	„	10.34	„	10.37
Galbin	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusesc	„	101.—	„	102.—
Discountu	„	6 1/2—8%	pe anu.	

Cursulu la bursa de Viena

din 13 Martie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	96.35
Renta de hartiă 5%	83.30
Imprumutul căilor ferate ungare	148.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	94.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	123.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	108.—
Bonuri rurale ungare	104.—
Bonuri cu clasa de sortare	103.60
Bonuri rurale Banat-Timișu	103.60
Bonuri cu cl. de sortare	103.60
Bonuri rurale Transilvane	103.75
Bonuri croato-slavone	103.25
Renta de hartiă austriacă	77.60
Renta de argint austriac	78.75
Renta de aur austriacă	108.95
Losuri din 1860	132.—
Acțiunile băncii austro-ungare	857.—
Acțiunile băncii de creditu ungar	270.—
Acțiunile băncii de creditu austr.	268.—
Despăgubirea pentru dijma de vintu unguresc	99
Imprumutul cu premiulu unguresc	122.60
Losurile pentru regularea Tisei și S-ghedinului	123.—
Galbin împératésii	5.99
Napoleon-d'or	10.04 1/2
Mărci 100 imp. germane	62.35
Londra 10 Livres sterlinge	126.95

Editor și Redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu

- 325. Borodă=cuptor de cărămiđi; plătenu.
- 326. Ceiu=ceru, peșesc.
Mă duseiu ca să o ceiu
Pe hăda cu șese boi,
Boii'su bun, moșia'mi place,
D-er cu hăda ce m'oiu face?
- 327. Știuleți=cioreci scurți și vechi.
- 328. Bosimflatu=mănios; infuriat. De aici verbulu „a se bosimfla“=a se mânia, a deveni infuriat.
- 328. Sulharu=lemn drept, lung și subțire.
- 329. Șulimandru=femeia nebunatică, blăstemată afară din calea lui Dumneșu.
- 330. A se borși=a se infla d. e. ritulu când e înghețat.
- 331. Rantiu=răđă, sdrênță.
- 332. Merindave=ștergaru mic în care își înveșce Românul săteanu merindea.
- 333. Șfomacu=om mic, ce pare a fi unu paiat; piticu, pigmeu.
- 334. Mé în locu de merge.
- 335. Fa în locu de face.

[Va urma].

Cântece populare.

[Culesc de Iuliu Moldovan.]

Bade, pentru ochii t-ai
Mă urescu părinții mei,
La fântăna nu mă mână
După-o țiru de apă bună,
La pirlazu nu'mi dau r-egazú,
Cată, bade, să te lasú.

La mândruța din vecin
Trecu-i gardulu peste spin.
Nici spinu nu m'au spinatú,
Nici căni nu m'au mușcatú.

Bădișoru cu p-erul crețu
Și cu ochișorii verđi
Eu acum m'aști mărita
D-er nu potú de dumneța,
Și pe mine multú mă cerú,
D-er după dumneata pierú.

De-ar fi doru pe câtú uritu
N'ar încap-é pe pământu,
D-er doru-i mai puținelu
Și-i plină lumea de elu.

Frunđă verde ierbă grasă,
Mi-e vremea să mergú acasă,
Două mândre nu mă lasă:
Una mă ține de mână,
Alta'mi iese prin grădină.

P-ote fi lelea frumoasă,
Podu'i țese, podu'i c-ose,
Podu'i face pánza desă,
Coborindú pe scară 'n josú
Așa cânepă și-a torsú.

R-eu imi pare după lume,
Eu mă trecú și ea rămáne,
După florí și floricele,
După ochii mândrei mele,
Că totú plânge și suspină
Dup'o departe inimă.

Sărăcută inima mea
Ér a prinsú a mă durea,
Nu mă dóre de durere,
Mă dóre de doruri grele,
Nu mă dóre să mă dórá,
Mă dóre de mă omórá.

Mândru-i codrulu înfrunđitú,
Pentru mine-i veșteđitú
Pán' ce trăsescu cu uritu.
Mândru-i codrulu și 'nspănatú,
Mie'mi pare că-i uscatú
Pán' ce trăsescu cu bănatú.

Totu așa dice dorulu,
Că de dorú móre omulú,
Minte doru ca unu căne,
Că de dorú nu móre nime,
Ci móre că n'are ăile.

Eu cunoscú pe-a mele rele
Că n'oiu mere 'n raiu cu ele,
Și cunoscú p'a mele fapte
Că de raiu oiú fi departe,
Că de raiu oiú fi departe,
Cunoscú și p'a mele h-ori
Că n'oiu mere 'n raiu cu florí,
Și cunoscú p'altú meu cântatú
Că mie iadulu m'—e datú.

Frunđă verde ca nalba,
Spusu-m'—a mie marca,
S-é lasú somnul și lenea
Și dorulu și dragostea,
Că acele m'—orú m-anea.
Maică măculița mea,
Lenea, somnulú l'oiu lăsa,
Dragostea până-i lumea,
Lene, somnú oiú p-ărăsi,
Dragostea pán'oiu muri.

Mândru, mândrulica mea,
Când tu te vei cununa
Și popa te-a întreba,
Place'ți uritu ori ba?
Mândru nu-i avea ce face,
Ci îi dice că își place.

Diua norú și nóptea stele,
Eu petrecú lumea cu jele,
Diua norú și nóptea norú,
Eu petrecú lumea cu dorú!

Avisul d-lor abonați!

Rugăm pe d-ni abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiescă a scrie pe cuponul mandatului postal și numărul de pe fișia sub care au primită diarul nostru până acuma.

Pentru despărțirea de Librărie propriu zisă, avem în trebuință de un ajutor, care să fi practicat deja câțiva ani această ramură de comerț și să cunoască limbile română, franceză și germană. Doritorii de a ocupa acest post, să binevoiescă a ne trimite copii de certificatele ce posedă, însoțite de o fotografie.

București.
Sococi & Comp.

"ALBINA"

Institutul de credit și de economii FILIALA BRAȘOV.

Primește depuneri spre fructificare și plătesc pentru ele amănunțat timpul de abdicare, darea de venit de 10⁰/₀ și 5, 4 sîn 3¹/₂ 0/0 interese;

cumpără și vinde scrisuri fonciare de ale „Albinei” după cursul d-lei, pe care totodată le recomandă p. t. publicului ca cea mai sigură și avantajoasă hârtie pentru plasarea de capitale;

escamptează cambii cu cel puțin două subscrieri după calitatea lor cu interese de 6¹/₂—8⁰/₀;

escamptează cambii cu numai o subscriere decât acelea sunt asigurată prin ipotecă cu 7⁰/₀ interese;

acordă credite de cont curent cu 6¹/₂ 0/0 interese;

acordă împrumuturi pe mărfuri cari au o valoare stabilă și nu sunt supuse stricărei pe lângă interese dela 6¹/₂—8⁰/₀ după suma împrumutului;

acordă împrumuturi pe toate efectele cotate la bursa din Budapesta, Viena și București, până la 85⁰/₀ a cursului lor pe lângă interese pe 6¹/₂ 0/0;

cumpără și vinde după cursul d-lei monede;

primește în comision cumpărarea și vinderea de orice hârtii de valoare pe lângă cele mai ieftine condițiuni;

închiriază pe teritoriul ce-l posedă lângă gara Brașov, și care e prin șine în legătură nemijlocită cu gara însăși, atâtu locuri libere pentru depozitarea de marfă cât și cabine în magazinele sale și magazine întregi, și primește și cantități mai mici de mărfuri spre depozitare în magazinele sale. Deslusiri detaliate se pot lua la casa filialei și la bărbai de încredere ai acesteia.

Oarele de casă sunt în fiecare zi dela 9—12 a. m. și dela 3—5 p. m.

Localul „Filialei” este în Brașov, piața
Nr. 90, etajul I.

Se deschide abonamentul pre anul 1888

la

AMICULU FAMILIEI. Diar beletistic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. — Cursul XII. — Apare în 1 și 15 di a luni în număr câte de 2—3 côle cu ilustrațiuni frumoase; și publică articlii sociali, poezii, novele, schițe, piese teatrale ș. a. — mai departe tractează cestiuni literare și științifice cu refesiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindena, precum și a celorlalte poporațiuni din patriă și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesce a face câte o oră plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste totu nisuesce a întinde tuturor indiviilor din familiă o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci—lei, plătitibil și în bilete de bancă ori marce postal.

PREOTUL ROMÂN. Diar bisericesc, scolar și literar — cu ilustrațiuni. — Cursul XIV. — Apare în broșuri lunare câte de 2¹/₂—3¹/₂ côle; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articlii din sfera tuturor științelor teologice și între aceștia mulțime de predice pre dumineci, serbător și diverse ocașuni, mai alesu funebrale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literari; și în urmă totu soiul de amănunte și sciri cu preferința celor din sfera bisericesc, scolaric și literar. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e 4 fl. — pentru România 10 franci—lei, plătitibil și în bilete de bancă ori marce postal.

Colectanții primesc gratis totu alu patruea esemlaru.

Numeri de probă se trimittu gratisu ori-cul cere.

A se adresa la „CANCELARIA NEGRUȚU” în Gherla — Sz-ujvár. — Transilvania.

Totu de aci se mai potu procura și următoarele cărți din editura propriă:

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înveritate și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paulu Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincal. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românesce în vorbire și scriere înveritate și aprețiată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet). Broșura I. II. și III. Prețul broș. I. II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Tote trei împreună 1 fl.

Cuvântări bisericesce la tote sër-bătorile de peste anu, de I. Papiu. Unu volumu de preste 26 côle. Acest opu de cuvântări bisericesce întrece tote opurile de acestu soi aparute până acum — avëndu și o notiță istorică la fia-care sër-bătoare, care arată timpul introducerei, fazele prin cari a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sër-bătoare. Prețul e 2 fl.

Barbu cobzariulu. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealulu perdutu. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui omu de bine. Novela originală. — Continuarea novelei: **Idealulu perdutu** de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântăna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codreanu craiulu codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimulu Sichastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Elu trebuie să se însore. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțu. Prețul 25 cr.

Brandă seu Nunta fatală. Schiță

din emigrarea lui Dragoșu. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numeri 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilăria. Schiță din sfera educațiunei. După Ernest Legouvè. Prețul 10 cr.

Hermanu și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedia în 5 acte după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte după Euripide, tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantulu. Comedia în 5 acte, după Augustu Kotzebue, tradusă de Ioan St. Șuluțu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretulu M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Unu volumu de 192 pagine, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redusu (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafir și vioarele, poezii populare, culesse de Ioan Popu Reteganu. Unu volumu de 14 côle. Preț. 60 cr.

Tesaurulu dela Petrosa seu Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca Sătenui Românu. Cartea I, II, III, IV, cuprind materi forte interesante și amuzante. Prețul la tote patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materi forte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de recepte din economiă, industriă, comerț și chemiă. Prețul 50 cr.

Economia pentru școlele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Indreptaru teoreticu și practiculu pentru învățamentu intuitivu în folosulu elevilor normal (preparandial), a învățătorilor și a altor bărbai de școlă, de V. Gr. Borgovanu, profesor preparandial. Prețul unui esemlaru cu porto francatu 1 fl. 80 cr. v. a. În literatură noastră pedagogică abia aflăm vre-unu opu, întocmitu după lipsele școlerulu nostre în măsura în care este acesta, pentru aceea ilu și recomandăm mai alesu directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesati.

Spicuire din istoria pedagogiei noi — la Români. De V. Gr. Borgovan. Prețul 15.

Manualu de Gramatica limbei române pentru școlele poporale în trei cursuri de Maximu Popu, profesor la gimnasiulu din Năsăudu. — Manualu aprobatu prin ministeriulu de culte și instrucțiune publică cu rescriptulu de datu 26 Aprilie 1886, Nr. 13,193. — Prețul 30.

Gramatica limbei române lucrată pe base sintactice de Ioan Buteanu, prof. gimn. Unu volumu de peste 30 côle. Prețul 2 fl.

Manualu de stilistică de Ioan F. Negruțu, profesor. Opu aprobatu și din partea ministeriului de culte și instrucțiune publică cu rescriptulu de datu 16 Dec. 1885 Nru. 48,518. Partea practică forte bogată a acestui opu — cuprindendu compozițiuni de totu soiulu de acte obveniente în referințele vieții social — se pote întrebuița

cu multu folosu de cătră preoți, învățători și alti cărturari români. Prețul 1 fl. 10 cr.

Nu mă uita. Colectiune de vierșuri funebrale, urmate de iertăciuni, epitafiă ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculărei în școlă poporală pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavrilu Trifu profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cele mai eftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritaru sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesce forte frumosu ilustrată. Prețul unui esemlaru broșuratu e 40 cr., legatu 50 cr., legatu în pânză 60 cr., legatu mai finu 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legatură de luxu 1.50—2.50

Micul mărgăritaru sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesce — frumosu ilustrată, pentru pruncii scolar de ambe secsele. Prețul unui esemlaru broșuratu e 15 cr., — legatu 22 cr., legatu în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii scolar de ambe secsele. Cu mai multe icone frumoșe. Prețul unui esemlaru e 10 cr.; 50=3 flor.; 100=5 fl.

Visulu Prea Santei Vergure Maria a Născătoare de D-șeu urmatu de mai multe rugăciuni frumoșe. Cu icone frumoșe. Prețul unui esemlaru pedat franco e 10 cr., 50 esemplare 3 fl., 100 esemplare 5 fl. v. a.

Epistolia D. N. Isusu Christosu. Prețul unui esemlaru legatu și pedat franco e 15 cr.